Kõneliwe. Ronga Kõneliwe, et ommen mõisa maa ala
pidi wajome ja järw afmele tuleme. Kokk jun̄g (uo)
sedä Kuuledenn äkkwa ärrä manu, semäle sedä äll.
leme. Nüüdes ole ärrial enämb püsi oman arrmsann
mõisann; obese Alle ja patKu, iKs Ellme poole.
Tõse lättsiwe Kikk (päale Koka jo ärrä) üten mõisaga
maa ala. Üks werst Ellme Kirikusd mõisa poole,
Kirikside walla Võõdi Kattall Kaotenn ärrä oma silmä
räti ärrä. Ja A jääl jusd üks lohg wai madalik Kalfi-
päje küüd olli, Kutsuti seda madalet maad Silmä-
räti lombis, sedä nurrme: Silmä räti nurmes. Kui
minu esä alla Seol Käis, Kutsuti sedä nurrme üttle-
puhhgu selle nimege, Kuna ta aga nüüd joba maha
natKas jäänä.

4. Üks Kõnd wanal ajal elliwe Kats inimesd, üksmüs, (ie)
kõne naene. Müs olli Kawwal jo tark, naene selle wasta
rummal, koll wai nõrga meelege. Naene Kohend Kodun,
müs kallik wälimidsi asju. Ütel päewal läks müs
willa Kuurmage weelgele, naene küsk Kodun puttnuja tegi (uo) (i
lehmäle, ai lehmä Kodu, jüüdse Kua läwe iken ärrä jo läks (uo)
esi Kolla. Lehm eitse ~~wastama~~ maha, natKas mäletleme,
näene jälle Kuan jüümä. Naene sei Kuan puttnu, lehm (uo)
mäletjälle takka lätse. Kui naene nägi, et lehm Kah
sund lüguk, nigu ta esigi, arwas et lehm tedä aoguk.
Ja ütel lehmäle: Aoguke ja jääl, aoguke, Kaga ma Kirrwe
wõte jo ju pää otsast maha lüü. Lehm es pane jesd (uo)
tähelegi, es lüguke käisd Kõrrwagi. Wül tõne jo Kalmas (ie)
Kõrd Kuelidi jo ähwärdsi lehkmä. Lehm es käsjagi.

Nüüd olli naese Kannatus otsan. Ta wõtt Kirrwe, läks
Kuasjo wällä ja lei lehmä Koolus. Pia tulli Ka müs (ie)
Kodu ja Kui ta sedä nägi, olli muidagi pahandus
juur. Aga mis ja nõrgatsele küsk, Kas ikke, naana, nüüdk (ie)
wai prasi, semäle Kikk üks. „Mis tedd si tett, üdel
müs, „ega sedä enämb parandse ei jaa, lehkmä ellu
aade Kah mille. Olgu päale, ma nülli lehmäl naka
maha, nakasd jaa jungе jo liha jälle jääl meele Kapsda (uo) (wiki)
wäes." Müs tegi nindagu ta ütel. Kui müs jälle Kodusd
wällä läks jo naene oma Kodu tallidesd tallik, tulli tall
äkki müldse et lehmä liha Kapsda wäes olli Kubala (ie)
panna. Tall Käis üks mõnus mõte päässd läbi, mis tedä
ime rõõmsas tegi, nagu kasd, Kui esä talle liinasd (oe)
saijo sun. Süskõrd tahtse ta mikele ometsigi) ääd müüd (uo) (ie)
teda, „Kui ta Kodu tuleja näge et ma ilma Käsude lemõ
takkmiise ole ärrä tennu, Kuis ta sis Kull rõõmsas saa (oe)
jo minnu päälesKi Kill. Ka ole teda Küllääd pahandenu
aga nüüd pia nägeme, et ma iks Kõrd Kõrrald tagembesläe
jo alwa afmele ääd nakKa tegeme jo päälesKi wül il. (ie)
na Käsu jo õpetasete." Kinda mõtl naene jo olli joba elle
mike ää meele jo Kitusse üle rõõmusdenn. Ta wõtt liha
Kirikse tõrikseid wällä, ragusi wäikseis tükkes Katsgi, pand
pälle käis, läks Kapsda aida ja pand egäle Kapsdale
üle tükki juure ala wäes. Et aga tükKe enämb olli
Kui Kapsdit, sai mõni wül Kats. Kui küüage walmis (ie) (uo)
olli, läks ärrä tagge jo eitsel sängi raasitse wäsimisesd
puhhgame. Wa Karja Knäuts tulli sagsõrKKi Kodu poole
Kaema Kas joba süümaig, Kas wõi Karrja Kodu aija, (uo)
Ta pidi pia aigu aijasd müüdä mineme, kuradse liha lõhna (uo)